

HOŘIČSKÝ ZPRAVODAJ

OBECNÍ ÚŘAD HOŘIČKY

ROČNÍK : X

www.horicky.cz

květen 2009

HOŠI DĚKUJEM! aneb VĚCI SAMOZŘEJMÉ?

Nejedná se o poněkud opožděný výkřik hokejového fanouška, ale o náš sbor dobrovolných hasičů. V povědomí většiny lidí jsou dobrovolní hasiči spjati s červencovou soutěží požárních družstev, sběrem starého železa nebo pálením čarodějnic. Občasný výjezd je vnímán jako samozřejmost a máme pocit, že vše běží jaksi samovolně. Tento klam a šalbu jsem si uvědomil v pátek 1.května odpoledne. Svátek práce jsem slavil prací na zahrádce a najednou slyším, jak se od školky a bytovky ozývá blížící se zvuk vytočené motorky. Hlavou mi blesklo: „Bože, zase nějaký dárce orgánů a navíc zbloudilý!“ V mžiku však přehodnotím svůj názor. Mašina zběsile brzdí před Teichmanovými. Z dárce orgánů se klube dobrovolný hasič Petr a začíná nacvičený koncert: „Hoří! V Mezilečí hoří!. Martine (pozn.autora – bratr Petra), pusť sirénu!“ Motorkářská bunda letí k zemi, nahrazuje ji zásahová bunda s respektem budícím nápisem Hasiči a dva páry těžkých bot již dupou k hasičárně. Siréna ještě nedozněla a naše cisterna již kvílí mezi Chlístovem a Mezilečí.

Nevíím, kolik dalších dobrovolných hasičů stihnuo tento výjezd počítaný snad v desítkách sekund, neznám ani jména těch, kteří byli stejně rychlí jako bratři Teichmanovi, nebo kteří dojeli svými auty v závěsu. Víím jen, že my ostatní jsme pokračovali ve svých činnostech s vědomím, že houkání sirény je určeno dobrovolným hasičům. Samozřejmě. Ale ono to tak samozřejmě není. Vždyť i oni měli nastartovanou sekačku, příbor v ruce nebo noviny přes oči. Všechny tyto aktivity byly tónem sirény přerušeny a oni vyjeli vstříc možnému nebezpečí. A je úplně jedno, zda hořela suchá tráva nebo 20 hektarů lesa. Je úplně jedno zda jedou odstranit padlý strom nebo vyčistit koryto řeky. Při všem na sebe berou riziko, které nám ostatním doma na pohovce nehrozí.

A tak, když se již bez houkačky vrací cisterna, tiše si brumlám pod vousy: „Hoši děkujem!“ a dávám si předsevzetí, že o nich napíšu a za všechny ostatní poděkuji. Tak tedy ještě jednou a pěkně nahlas: „**Hoši děkujem!**“

(mn)

INFORMACE Z KNIHOVNY:

V minulém roce registrovala naše knihovna 166 čtenářů, z toho 48x mládež do 15 let. K 31.12.2008 obsahuje knihovní fond celkem 7591 svazků, naučné literatury 2141 a krásné 5450.

Knihovnu v minulém roce navštívilo 2252 čtenářů, kteří si vypůjčili celkem 8389 knih a časopisů.

Z rozpočtu obce byly v loňském roce zakoupeny knihy a časopisy v hodnotě 55.164,- Kč

Marie Kuderová, knihovnice

!!! UPOZORNĚNÍ !!!

*SVOZ KOMUNÁLNÍHO ODPADU BUDE OD KVĚTNA PROVÁDĚN KAŽDÝCH 14 DNÍ.
NEJBLIŽŠÍ TERMÍN JE TEDY STŘEDA 20.5. (21. TÝDEN).*

OKÉNKO ZŠ A MŠ HOŘIČKY: (převzato bez redakčních úprav)

Let povolen!

30. duben je neodmyslitelně spjat s tradicí pálení „čarodějnic“, kdy pohanské ohně očišťovaly krajinu od nečistých sil.

I ve škole na Hoříčkách proběhl den, který tuto tradici připomínal. 28.dubna již od rána neseděli v lavicích běžní hodní a pozorní žáci jako obvykle, ale čarodějníci, čarodějnice nebo jiná havěť.

Hlavní program proběhl odpoledne, kdy se všechny ročníky II.stupně shromáždily v tělocvičně i se svými mistry učiteli. Akci organizačně zajišťoval 8.ročník. Nejprve proběhla módní finálová přehlídka nejlepších modelů z každé třídy. Porota pak rozdávala známky jako ve škole. Následovaly soutěže mezi třídami - např. hod čarodějným pantoflem na koš, slalom na koštěti s tříčlennou posádkou, podlézání pod koštětem, slamáková štafeta,... Zajímavá byla i krátká prezentace jednotlivých tříd, ve které měly pobavit ostatní diváky. Své dovednosti nejlépe zúročila 7.třída, která celkově zvítězila. Odpoledne bylo zakončeno diskotékou s vyhlášením nejlepších tanečnicků.

I když žádný oheň v tělocvičně nezaplál a i termín byl trochu mimo, doufáme, že svůj účel akce splnila - pobavit sebe i druhé a posílit vědomí, že patříme k sobě.
if

Již v minulých letech se na konci dubna u naší školy objevovaly tajemné postavy, které se slétaly na shromáždění čarodějnic a čarodějů. Stejně tomu bylo i letos. Všichni jsme se přestrojili do masek a čarodějnický rej mohl začít. V menších dětech byla zpočátku malá dušička, ale strach je brzy opustil a i ony se s velkou chutí a radostí zapojily. V úvodu celého sletu čarodějnic byly děti seznámeny s tradicí a historií tohoto dne. Žáci se rozdělili do skupinek a plnili úkoly např.: vymyslet název skupiny, zaklínadlo, jídelníček, čarodějnický tanec, nakreslit zvířecího pomocníka a svůj domeček. Během reje proběhla ochutnávka tradičních čarodějnických lektvarů a pochoutek. Vyvrcholením dopoledne bylo složení čarodějnické zkoušky.

Překvapením pro děti byla paní Lída Helligerová - zpěvačka ze skupiny Kantoři a Schovanky. Zaujala děti hudební pohádkou „Ptačí svatba“. Děti si s paní Helligerovou zazpívaly i zahrály na různé hudební nástroje. Zpívali úplně všichni - děvčata, kluci, paní učitelka - od MŠ až po 5. ročník. Všichni jsme se shodli, že to byl nádherný den, kdy jsme si připomněli tradice a historii dne čarodějnic.

učitelky z 1. stupně ZŠ

SBĚR STARÉHO PAPIŘU !!!

POZOR - sbíráme pouze noviny, časopisy a letáky (svažte nebo případně uložte do krabic).

Škola organizuje sběr starého papíru od 1.6. do 3.6. (odvoz ve čtvrtek 4.6. ráno). Sběr můžete nosit do obou budov školy (od 6,30h do 15,30h do budovy 2. stupně, od 6,30h do 17h do budovy 1. stupně školy).

Děkujeme

Jak přemýšlí dnešní mladá generace?

Přiznám se, že pomyslný vhled do budoucnosti mě často naplňuje nejistotou a obavami. Dnešní generace mladých mně mnohdy připadá povrchní a toužící po dosažení cílů „zadarmo“, bez námahy. Když něco nejde podle představ, je to nuda. Pryč od toho! V hodinách rodinné výchovy v 9.ročníku jsme věnovali několik hodin diskuzím o manželství, jeho smyslu v dnešní době. Chci se s vámi podělit o názory patnáctiletých na téma „Manželství pro mě znamená...“

- Manželství pro mě znamená zásadní krok, který ovlivní celý můj život. Sdílení svého soukromí, své duše i svého těla s druhou osobou, která tu svou duši také pootevře. Manželství také znamená novou rodinu, děti, vnoučata. Kdybych to měl přirovnat, tak je to přikování dalšího článku do dlouhého řetězu bez konce. Když už se něco dá dohromady, tak by se to nemělo dělit. Nenajdete nic, co by po rozdělení nezanechalo šrámy. Jako ten řetěz, když se roztrhne. Můžete ho opravit, ale už nikdy nebude mít sílu držet jako poprvé.
- Manželství pro mě znamená velký závazek. Konec svobody, nemít takovou volnost jako doposud. Ale zase na druhou stranu to znamená, že jsem našla člověka, kterého miluju, věřím mu a mám v něm oporu...
- Manželství pro mě znamená rodinu, soužití a lásku. Je to o velké důvěře, přátelství a vzájemné úctě.
- Manželství pro mě znamená největší životní pouto, které může mezi dvěma lidmi vůbec být. Manželství není procházka růžovým sadem, ale jestli se budeme mít stále rádi, budeme šťastní až do konce života.
- Manželství pro mě znamená velký přínos do mého osobního života. Během manželství bych chtěl založit rodinu. Mít tak dvě, tři děti, které, jak doufám, ponесou můj genetický kód dál do budoucnosti, ve které už nebudu. Mám takový sen. Až budu dědečkem, chtěl bych vyprávět svým vnoučatům, popřípadě pravnoučatům, jaké jsem byl kvítko, když mi bylo jako jim ...
- ... Je zvláštní, jak z harmonického vztahu je za pár let bojiště, na kterém se neustále bojuje. Z pohledu dítěte jde o velmi stresující situaci. Rozhodně bych nebyl rád v kůži takového dítěte. Jsou tu ale jiné vztahy, které končí šťastně. Některým lidem vydrží manželství až do smrti a i po smrti jednoho z partnerů si stále projevují věrnost.

Tak co tomu říkáte? Mě to potěšilo. A opatrná naděje se zelená. Díky jim za jejich otevřené názory. A mé přání? Ať jim to v životě vyjde a mohou prožít Manželství.

if

Srdečně Vás zveme na

Dětský sportovní den pro všechny děti i rodiče

Kdy: v pátek 5. 6. 2009 od 16 hodin

Kde: **Areál pro všechny generace** (za budovou 1. stupně a MŠ)

Rádi uvítáme Vaši spolupráci a pomoc při organizaci této akce (příprava stanovišť, návrh a uplatnění vlastní disciplíny, sponzorské dary, ...).

ZŠ a MŠ Hoříčky a ZUŠ Úpice
pořádají
MÁJOVÝ KONCERT,
který se koná v **pátek 22. května 2009 od 16,30h**
v budově 2. stupně školy.

Srdečně zvou žáci klavírního oddělení.

FEJETON POD ČAROU:

S PROMINUTÍM „LIDSKÁ BLBOST“

Suché počasí posledních dní, článek v úvodu zpravodaje a prosba dlouholetého starosty místních hasičů mne dovedla k tomuto tématu. Vždyť co jiného si představit, když hoří suchá tráva vedle silnice nebo železniční trati? Doba parních lokomotiv a sloupců jisker je již dávno za námi. Ano, může se stát, že se uvolní výfuk, začne dřít o asfalt, řidič je zabraný do poslechu rozhlasové reportáže z mistrovství světa v ledním hokeji a rozžhavený výfuk ve své poslední křeči odskočí do příkopu s vysokou suchou trávou. Pravděpodobnost je však asi taková, jako že vyhraje první pořadí ve Sportce. Samozřejmě spíše bych se přiklonil k tomu, že vášnivý dýmál za volantem nadprůměrně vybavený lidskou blbostí poslal svého čvaňháka co nejdál od svého auta. Vzdálenost odhozu je na první pohled logická. Platí zde totiž známý fyzikální zákon: „Čím dále odhodíte vajgla z okénka jedoucího auta, tím klesá pravděpodobnost, že vám jej proudící vzduch srazí zadním okénkem zpět do kabiny vozu.“ Na druhou stranu roste riziko, že hasiči, kteří jsou ve službě, neuvidí právě probíhající hokejový zápas až do konce.

Obdobně je tomu při vypalování suché trávy. Drtivá většina spoluobčanů má při této činnosti v jedné ruce hrábě a druhou drží rozum v hrsti. Zaplaťpámbu. Potom jsou zde ale opět popírači přírodních zákonů vybavení vysokou hodnotou LB. (Význam zkratky jistě netřeba rozebírat. Pro žáky prvního stupně pouze dodávám, že se nejedná o monogram Lucie Bílé a nám pamětníkům sděluji, že to nebude ani Leonid Brežněv.) Opakovaně se vždy vyskytnou jedinci, kteří nevěří dalšímu přírodnímu zákonu: „Vynásobíme-li rychlost větru počtem dní, kdy nepršelo, výsledkem je neplánovaně vypálená plocha vyjádřená v metrech čtverečných.“

Obdobných případů u jejichž zrodu stál jedinec s vysokým stupněm LB najdeme ve svém okolí jistě dostatek. Poslední setkání s takovýmto exemplářem mám ze sobotního rána. Byl jsem se podívat ve Světlé, která stavební firma evropské fondy do silnice ukládá a nevěřil jsem svým očím. Místní občané poctivě objíždějí a radosti jim to jistě nepřidává, však cizinec drze Světlou valí, až se mu práší za kočárem. Abych to upřesnil, vadily mi hlavně dvě věci. Za prvé prach, který zvršil, byl sice hoděn Karla Lopraise v Dakaru, avšak lidé bydlící u cesty vetřelci po právu netleskali a za druhé kameny, které létaly od pneumatik nikoho v okolí (včetně mne) optimismem nenaplnovaly. Ne že bych měl něco proti Pražákům v drahých autech, ale zmiňovaný popírač zákazu vjezdu měl takovýho černýho funebráka něco pod milion a na značce měl 8A1 ... V tomto případě se však možná nejednalo o lidskou blbost a možná jsem se odklonil od tématu. Chování vykazovalo stopy lidské drzosti, což však někdy s blbostí hodně splývá.

Přeji Vám hezký a blbců prostý den.

(mn)